

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:	Skarżąca
Przedmiotowy wspólnotowy znak towarowy:	Trójwymiarowy znak towarowy „ARTHUR ET FELICIE” – zgłoszenie nr 0373787
Towary lub usługi	Towary zaklasyfikowane do klas 16, 24 i 25
Właściciel znaku lub oznaczenia będącego przedmiotem postępowania w sprawie sprzeciwu:	L.T.J. Diffusion
Sporny znak lub oznaczenie:	Krajowy znak towarowy „ARTHUR” w klasie 25 (odzież)
Decyzja Wydziału Sprzeciwów:	Oddalenie sprzeciwu
Decyzja Izby Odwoławczej: uchylona	Decyzja Wydziału Sprzeciwów
Podniesione zarzuty:	Błędne zastosowanie art. 8, ust. 1 b) rozporządzenia (WE) nr 40/94

Skarga wniesiona dnia 17 sierpnia 2004 r. przez Pascala Millota przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa T- 347/04)**

(2004/C 262/104)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 17 sierpnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich złożona przez Pascala Millota, zamieszkałego w Brukseli, reprezentowanego przez Sébastiena Orlandiego, Alberta Coolena, Jeana-Noëla Louisa i Etienne Marchal, adwokatów, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 września 2003 r., ustalającej ostateczne zaszeregowanie skarżącej na 1 szczebel stopnia A6;
- Obciążenie kosztami postępowania strony przeciwnej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi, skarżący zwraca uwagę, że zaskarżona decyzja naruszyła art. 32, akapit 2, regulaminu pracowniczego, jak również zasadę równego traktowania i

niedyskryminacji, w związku z tym, że została podjęta bez zbadania możliwości zastosowania wobec niego dodatkowej zasady starszeństwa służbowego ze względu na wykształcenie i doświadczenie zawodowe poprzedzające jego zatrudnienie.

Skarga wniesiona dnia 20 sierpnia 2004 r. przez Société Internationale de Diffusion et d'Édition przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa T-348/04)**

(2004/C 262/105)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 20 sierpnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez Société Internationale de Diffusion et d'Édition, z siedzibą w Vitry-sur-Seine (Francja), reprezentowaną przez Nicole Coutrelis i Valérie Giacobbo, adwokatów, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ostatnie zdanie decyzji Komisji z dnia 20 kwietnia 2004 r. w sprawie przyznania przez Francję pomocy na rzecz Coopérative d'Exportation du Livre Français (CELF);
- ponadto, o stwierdzenie nieważności art. 1 ostatnie zdanie powołanej wyżej decyzji, w części uznającej za zgodną ze wspólnym rynkiem pomoc udzieloną przed 1994 r. lub, alternatywnie, przed 1997 r. lub 1999 r.;
- ponadto, o stwierdzenie nieważności art. 1 ostatnie zdanie powołanej wyżej decyzji, w części uznającej za zgodną ze wspólnym rynkiem pomoc udzieloną przed dniem 1 listopada 1993 r.;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca prowadzi działalność w zakresie pośrednictwa w eksporcie książek w języku francuskim. W 1992 r. wniosła do Komisji skargę w związku z pomocą wypłaconą przez rząd francuski od roku 1977 na rzecz Coopérative d'Exportation du Livre Français (CELF). Na skutek powyższej skargi Komisja wydała decyzje. Następnie, wyrokami z dnia 18 września 1995 r. w sprawie T-49/93 oraz z dnia 28 lutego 2002 r. w sprawie T-155/98 stwierdzono nieważność tych decyzji. Na skutek ostatniego z powołanych wyroków Komisja wydała trzecią decyzję, która jest przedmiotem niniejszej skargi.

Skarżąca twierdzi przede wszystkim, że rynek pośrednictwa w eksporcie charakteryzuje się licznymi specyficznymi cechami, które nie zostały wzięte pod uwagę w treści zaskarżonej decyzji. Skarżąca podnosi również, że zawarty w decyzji opis pomocy jest błędny, z uwagi na to, że - zdaniem skarżącej - chodzi o pomoc indywidualną, nie zaś o system pomocy, co więcej, podnosi ona, że pomoc jest przyznawana w sposób dyskryminujący i że kryterium wypłaty pomocy, to jest obsługa niewielkich zamówień, jest sztuczne.

Na poparcie swojej skargi skarżąca zarzuca decyzji brak podstaw prawnych w zakresie, w jakim uznaje ona, że pomoc przyznana za okres przed dniem 1 listopada 1993 r. jest zgodna ze wspólnym rynkiem jako pomoc przeznaczona na wspieranie kultury na podstawie art. 87 ust. 3 lit. d) WE. Zdaniem skarżącej, przepis ten wprowadzony został na mocy Traktatu o Unii Europejskiej, zatem nie mógł służyć jako podstawa prawna do uznania za zgodną ze wspólnym rynkiem pomocy przyznanej przed dniem wejścia w życie tego Traktatu, tj. dniem 1 listopada 1993 r.

Skarżąca zarzuca ponadto naruszenie art. 88 ust. 3 WE w zakresie, w jakim Komisja oparła swoją decyzję na danych, które są późniejsze w stosunku do wejścia pomocy w życie. Zdaniem skarżącej, przedmiotowa decyzja niemalże pozwala Państwu Członkowskiemu na określanie zmiennych kryteriów w ponad dziesięcioletnim przedziale czasowym, faworyzując w ten sposób pozycję Państwa Członkowskiego, które nie stosowało się do wymogu informowania Komisji, naruszając art. 88 ust. 3 WE.

Wreszcie, skarżąca podnosi zarzut naruszenia art. 87 ust. 3 lit. d) WE. Zdaniem skarżącej Komisja uznała pomoc za zgodną ze wspólnym rynkiem na podstawie kryteriów oceny odnoszących się do oceny otwartego systemu pomocy, podczas gdy przedmiotowa pomoc jest pomocą indywidualną wypłaconą jednemu podmiotowi. Ponadto, skarżąca twierdzi, że analiza danych księgowych CELF wykazuje, że przyznana pomoc nie ma żadnego związku z obsługą niewielkich zamówień.

Skarga wniesiona dnia 28 sierpnia 2004 r. przez Gaetano Petralię przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-354/04)

(2004/C 262/106)

(Język postępowania: włoski)

Dnia 25 sierpnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesiona przez Gaetano Petralię, reprezentowanego przez adwokata Carlo Forte.

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uchylenie decyzji organu upoważnionego do zawierania umów, wydanej dnia 7 października 2003 r., w przedmiocie zaszeregowania go w ramach stopnia B5, szczebel 3

- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, zatrudniony na podstawie ogłoszenia o selekcji pracowników czasowych w sektorze informatycznym i pomocniczym zarządzania badaniami naukowymi i rozwojem technologicznym, kategoria B, COM/R/B/02/1999, nie zgadza się z decyzją organu upoważnionego do zawierania umów, mocą której został on ostatecznie zaszeregowany w ramach stopnia B5 szczebel 3.

Podkreśla się w tym względzie, iż skarżący wziął udział w selekcji sądząc, iż jego potencjalne zatrudnienie w charakterze pracownika czasowego odbędzie się na podstawie jego doświadczenia zawodowego, a zatem w ramach stopnia B3 lub B4, szczebel 3, przy uwzględnieniu treści ustępu drugiego tytułu VIII ogłoszenia.

Na poparcie swoich zarzutów skarżący wskazuje przede wszystkim na wystąpienie w przedmiotowej sprawie błędu w ocenie jego kwalifikacji zawodowych.

Wskazuje on na naruszenie zasady uprawnionych oczekiwań oraz obowiązku uzasadniania aktów administracyjnych.

Skarga wniesiona dnia 27 sierpnia 2004 r. przez CO-FRUTTA Soc. coop a r.l. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-355/04)

(2004/C 262/107)

(Język postępowania: włoski)

Dnia 27 sierpnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez CO-FRUTTA Soc. coop a r.l., reprezentowaną przez adwokatów Wilmę Viscardini i Gabriela Donà.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie, w trybie art. 230 Traktatu WE, nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich, o której mowa w piśmie Dyrektora Generalnego DG ds. Rolnictwa z dnia 28 kwietnia 2004 r. (AGI/11451/28.04.2004), na podstawie której został oddalony wniosek Co-Frutta o udzielenie dostępu do dokumentów zawierających dane dotyczące przedsiębiorców wpisanych we Wspólnocie do rejestru w rubryce obejmującej import bananów (WTO-banany) oraz nieważności dorozumianego oddalenia wniosku potwierdzającego, złożonego przez Co-Frutta pismem z dnia 3 maja 2004 r.
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.